

Végül *Rakovszky* István interpellál egyes lapoknak a pályaudvarról való kitélése tárgyában. A kormánynak erre semmi joga sincs, — mondotta.

Harkányi János kereskedelmi miniszter válaszol és bejelenti, hogy azonnal intézkedni fog, hogy a kitélések megszűnjenek.

Az ülés este félkilenc órákor végződött.

Létesítsen a város állandó sporttelepet.

— Jégpályát Ujszegedre házi kezelésben. —

(Saját tudósítónktól.) A Korcsolyázó Egyesületnek szerencsétlen fejleményekben bővelkedő házi skandaluma személyi válság felé sodorta ennek a mindenképen önmagát túlélt társulásnak a vezetőségét s nem lehetetlen, hogy a különös perpatvar az egyesület teljes fölözslására fog vezetni.

Valljuk meg, hogy ez a felözslás, melynek a gondolatával *Guál* Endre dr. városi tanácsnok, az egyesület elnöke, fenyegette meg a társadalmat, már a bejelentése napján széles körben örömet keltett. Végre valahára el akarodni a látóhatárról egy egyesület, mely soha sem állott föladatainak magaslatán, a mely soha sem volt képes a közönség érdekeit csak kielégítően is szolgálni. Ezzel más egyesületekre hárul át az a kötelezettség, hogy a téli sportok lehetővé tételéről gondoskodják, esetleg magának a város közönségének kell fölkarolnia a jobb bánásmódra érdemes ügyet olyanformán, hogy az új korcsolyapályát magának a városnak kell teremtenie, kapcsolatosan egyéb célokra is alkalmas, a modern igényeket teljesen kielégítő, állandó sporttelep létesítésével.

A mostani korcsolyázó terület egyébként sem alkalmas már a jégpálya céljaira. Kicsi is, célszerűtlen is, meg a vasutas palota gazdájának állandó kifogásai miatt amúgy is állandóan ki volt téve az áthelyezés veszélyének. Ezt a kérdést tehát előbb, vagy utóbb meg kell oldani. A tél folyamán kiküldött ad hoc-bizottság valami szerencsétlen ötlet által félrevezetve, a Cserepes-sor tájékán jelölte ki az új jégpálya helyét; oly területen, melyre városfejlesztési okokból is rövid időn belül feltétlenül szükség van s a mely a közvágóhid és a vasuti vonalak közvetlen közelsége miatt gyárépítési célokra kiválóan alkalmas.

A cserepes-sori kombinációt tehát minél előbb véglegesen el kell ejteni. El kell ejteni főképen azért, mert akkor, amikor Szegednek olyan nagyszerű területe van, mint amilyen az ujszegedi liget, addig gondolni sem lehet arra, hogy az állandó jégpályát másutt helyezték el, mint az ujszegedi népkert fái között.

Az ország legszebb jégpályáinak egyike a kolozsvári, mely az ugynevezett *sétatér* százados platánjai között terül el. Nyáron át a korcsolyázó terület tiszta vízi tó, melynek a tükörön hófehér hattyúk uszkálnak. A gyönyörű tó ép oly disze a szép ligetnek, mint a legpompásabb virágágy. Nagy előnye még ennek a szabadban álló jégpályának az is, hogy vize a legkisebb hidegben is könnyen befagy, amit a házak közé ékelt korcsolyázó területek vizéről éppen nem lehet elmondani. Az új pályát tehát feltétlenül Ujszegeden kell létesíteni, ez olyan principium, melytől még a tervezés szélsőségei között sem lenne szabad eltekinteni.

Legalkalmasabb terület lenne erre a célra a mostani gyermekjátszóter, mely közvetlenül a villamos vasút végállomása mellett terül el. Hatalmas, erdővel övezett térség, melyet valamennyire még bővíteni lehetne. Az ártézi kut ott van közvetlen közelében. Ezt a térséget el kellene látni valamilyen szilárd alapozással; legalkalmasabb lenne az aszfalt, de viszont a legköltségesebb is. Ebben kevesebb költséggel beton alapozást lehetne létesíteni, amely esetben szükség lenne még a villamos végállomás közvetlen szomszédságában emelendő melegedő és öltöző csarnokra is. A terület ilyen átalakítás után természetesen nem felelne meg a nyári gyermekjátszóhely követelményeinek, mert a gyermekeknek gyöpös területet kell játszóterül biztosítani, de meg másrészt azért sem, mert a tágas térség nyári rendeltetését egész másképpen vélném gazdasági szempontból is előnyösen megoldható.

A korcsolyapálya területét nyáron át éppen kifogástalan pormentes alapozása miatt kitűnő tennispályává lehetne kiképezni. A gyermekjátszóter céljaira akad még az ujszegedi ligetben gyöpös tisztás, mely a legcsekélyebb befektetés, vagy áldozat nélkül átengedhető erre a célra. A meglevő tennistársaságok amúgy sem képesek már egy fejlődő nagyváros igényeit kielégíteni s esetleg szívesen beleolvadnának abba a társaságba, mely a létesítendő új sporttelepen fejtené ki működését. Ezáltal a tennistársaságok egynémelyik által ma elfoglalt területek is fölzsabadulnának.

Hogy kinek a földadata lenne az állandó nagy sporttelep létesítése? — erre a kérdésre az a legtermészetesebb felelet, hogy a város hatóságának. Magának a városnak kellene közérdekű intézményt létesítenie és házi kezelésben fentartania, amivel arra célozunk, hogy a városnak még akkor is kötelessége lenne a sporttelep mielőbbi megépítése, ha az az első években megfelelő anyagi ellenszolgáltatással nem kecsegtetne. De másrészt bizonyos, hogy ha a telepet kellő körültekintéssel, a modern igényeknek megfelelően tervezik meg és létesítik, úgy az a közönségnek olyan foku szimpatitáját fogja kivívni mindjárt az első időkben, mely a sporttelep további virágzását és jövedelmezőségét fényesen biztosítja.

Csak akkor, ha a város közönségét semmiféle meggyőző érveléssel sem lehetne cselekvésre bírni, vélném kíváncsinak valamely jól szervezett, komoly vezetésre hivatott egyesület teékenységének biztosítását. Legalkalmasabbak lennének erre a célra a már kipróbáltan szolgálatkész, vezetésiükben a közönség érdekeinek szolgálatát kifejezésre juttató régi egyesületek, amilyenek például a tisztviselők Otthona, a Szegedi Kaszinó, vagy a Szegedi Atlétikai Klub. Okos berendezkedés és céltudatos vezetés mellett a létesítendő nagy sporttelepen nemcsak kitűnő sportélet fejlődhetne ki, hanem a vállalkozás igen szép jövedelmet is biztosíthatna, amiből játszva fedezni lehetne a pályafentartási és kezelési kiadásokat.

Felhívjuk a közönség figyelmét és érdeklődését a megvalósításra mindenképen érdemes terv részletesebb kidolgozása iránt.

**Hirdetések közlésére legcél-
szerűbb a Délmagyarország.**

Baj van hatvan szegedi jogász indeksével.

— Irtó hadjárat a „mezei jogászok” ellen. —

(Saját tudósítónktól.) Ismeretes dolog, hogy Magyarországon még mindig a jogi pálya a legfrekvenciáltabb és hogy a jogászoknak eddig nem kellett állandóan eljárni az előadásokra, mert jelenlétüket senki sem ellenőrizte. A szegényebb sorsú diákok, akik diplomát akartak szerezni, éppen ezért kénytelenek voltak a jogi pályára iratkozni, mert arra nem volt pénzük, hogy állandóan a fővárosban tartózkodjanak, amíg egyetemi tanulmányaikat befejezik. A orvosok, a technikusok, a filozófusok, a teológusok nem lehetnek el az előadások hallgatása nélkül; egyedül a jogászoknak volt meg az az előnyük, hogy szeptemberben a félév elején beiratkozva a jogi fakultásra, nyugodtan mehetek ismét haza, ki-ki a maga városába, ahol valami jövedelmező foglalkozás után nézhetnek, amivel fedezhetik főiskolai tanulmányaik kadásait. Ez a magyarázata annak, hogy a jogi pályát még mindig előzönlük, dacára annak, hogy a jog elvégzése tetemesen meg van nehezítve.

Az igazságügyminiszternek és a közoktatási miniszternek minden igyekezté kárba veszett azonban; mert a legszigorúbb intézkedésekkel sem sikerült az ifjúságot gyakorlati pályákra téríteni, dacára annak, hogy az utóbbi időben már nyilvánvalóvá vált, hogy a jogi pálya tulzsufaltsága miatt, biztos egzisztenciát csak keveseknek nyújthat. Egy mód maradt tehát még hátra, amivel biztosan célt lehet érni és pedig az, hogy lehetetlenné tessék a vidéken tartózkodó egyetemi hallgatóknak, a „mezei jogászoknak”, tanulmányuk elvégzését. Erre irányult az egyetemi rektornak a múlt hetekben megindított intézkedése, melynek folyamán több mint 500 indexszet koboztak el a jogi fakultás két szolgájától *Csobántól és Szalaitól*, a kik a mezei jogászok megbízásából, az indexszeket a félév végén és elején, jó pénzért az egyetemi tanárokkal aláíraták. Így a mezei jogászoknak tetemesen meg volt könnyítve a dolguk, mert csak vizsgázni kellett Pestre utazniuk, évközben pedig felé sem méztek az egyetemnek.

A rektori hivatal már rég sejtette ezeket az üzelmeket és hogy sejtelve nem volt minden alpnélküli, ezt az 500 indexsz bizonyítja, melyek mostan a rektor magnificus asztalán fekszenek és gazdáikkal együtt szomorú eljárásnak néznek elébe. Mind az ötszáz joghallgató ugyanis, *fegyelmi eljárás alá kerül*, amelynek folyamán igazolniok kell, hogy a szabályoktól eltérőleg miért nem sajátkezűleg nyújtották be indexszüket egyeztetés és aláírás végett. Ha ezt plauzibilisen (pl. orvosi bizonyítvánnyal, betegséget hozva fel okul) igazolni nem tudják, akkor annak van kitéve, hogy eltávolítják őket az alma mater kötelékéből, vagy legjobb esetben, a félévüket veszítik el.

Annak igazolására, hogy milyen komolyan és szigorúan kezeli ezt az ügyet a rektor, már meg is van az első bizonyítéka. Ma délelőtt a szegedi rendőrségre, a budapesti magyar tudományegyetem rektori hivatalától egy megkeresés érkezett, amelyben 60 szegedi joghallgatónak közlik a nevét azzal a kérelemmel, hogy a rendőrség állapítsa meg nevezettek lakhelyét, továbbá azt, hogy az illetők állandóan Szegeden tartózkodnak-e és hogy milyen foglalkozást űznek. A rendő-